

Samarbete mellan de nordiska fågelstationerna

OLAVI HILDÉN

HILDÉN, O. [Zool. Dept., Univ. of Helsinki, P. Rautatiek. 13, SF-00100 Helsinki 10, Finland] 1975. — *Coordination of work carried out at the bird stations in North Europe*. *Ornis Fenn.* 52:37—38.

Several ornithological stations are at work in all the North Europe. No planned co-operation between the stations does exist, although the species and the problems are very much the same in the entire area. The methods in use should be standardized, certain problems deserve to be tackled in co-operation, observed invasions, new catching methods, new methods in sexing and aging birds, etc., should be communicated between the stations, and exchange of reprints started.

The author proposes that a committee of four persons, one from each Finland, Sweden, Norway and Denmark, be nominated. The committee would care for the publication of the scientific results. Its member would act as contact men, supplying data, stenciled information, questionnaires, etc., between the bird stations. It is proposed that the ornithological societies in concern should nominate their representatives as soon as possible.

Det finns säkert många olika möjligheter att öka det ornitologiska samarbetet inom de nordiska länderna. Jag skall här ta upp endast en sådan möjlighet, nämligen fågelstationsarbetet.

Som vi alla vet, finns det sedan länge fågelstationer i alla nordiska länder. Men annars vet vi ytterst litet om det arbete som utförs på de olika stationerna i grannländerna. Någon rapport får vi se då och då, men det är allt. Inget samarbete mellan stationerna över riksgrensarna har förekommit, och åtminstone här i Finland har t.o.m. samarbetet inom landets gränser varit obetydligt. De flesta fågelstationerna upprätthålls ju av lokala föreningar eller klubbar, som oftast inte har särskilt höga vetenskapliga mål, och som vanligen planerat arbetet efter lokala förhållanden och egen smak. Ännu för ett par år sedan fanns det i Finland ingen som helst gemensam arbetsplan och inga standardiserade ar-

betsmetoder för de olika stationerna. Detta försvagade naturligtvis möjligheterna att använda materialet för vetenskapliga ändamål.

Nu är situationen dock avsevärt bättre. För knappt två år sedan bildades en fågelstationskommitté, som fick i uppdrag att koordinera stationernas verksamhet och överhuvudtaget planera arbetet så att det skulle uppfylla högre vetenskapliga krav. Kommittén har nu fått sitt arbete färdigt — åtminstone det första steget — och skickat de nya standardiserade instruktionerna till alla fågelstationer i Finland. Om dessa instruktioner följs, ser jag ganska optimistiskt på situationen: vi kommer säkert att få mycket mera ut än tidigare av det arbete som utförs på våra fågelstationer.

Men följande viktiga steg vore att få igång samarbete även på ett internationellt plan, och då naturligtvis främst med våra skandinaviska grannländer.

De fåglar, som studeras på fågelstationerna i alla dessa länder, utgörs ju till stor del av samma arter och t.o.m. samma individer, då sträckets huvudriktning under hösten är sydvästlig. Och problemen är givetvis också identiska. Därför vore det viktigt att ha permanent kontakt mellan stationerna i Fennoskandien, att så långt som möjligt använda likadana arbetsmetoder i de nordiska länderna, att snabbt kunna rapportera om nya erfarenheter och uppfinningar som gjorts på någon station (t.ex. nya fångstmetoder, nya rön i bestämning av kön eller ålder osv.) och att byta publikationer mellan stationerna. Vidare kunde man starta samordnade projekt på alla stationer. Det finns ju en mängd frågor som skulle lämpa sig för dylika projekt; jag nämner här endast invasionsfågelnas uppträdande samt de enskilda arternas förekomst, sträckförhållanden och fluktuationer inom de nordiska länderna.

Frågan är, hur man bäst kunde få igång detta samarbete mellan de nordiska fågelstationerna? Ett försök har ju redan gjorts: fågelstationskonferensen i Ottenby 1972. Men där var deltagandet från de andra länderna tyvärr litet — t.ex. från Finland var en enda representant närvarande. Jag tror inte heller att en dylik stor konferens med tiotals deltagare är lämplig för ändamålet. Ett bättre alternativ vore en liten arbetsgrupp, bestående av t.ex. en representant från varje land, som skulle få i uppdrag att organisera samarbetet, fastställa arbetsmetoderna, enas om lämpliga gemensamma projekt osv. Jag är övertygad om att en sådan arbetsgrupp på ett par dagar skulle nå positiva resultat. Arbetsgruppen borde samlas kanske en gång varje år för att diskutera aktuella problem. Samtidigt skulle dessa representanter fungera som kontaktpersoner för sina respektive länder, dvs. de skulle förmedla allt material, cirkulär, upprop

osv. till de olika stationerna i landet, och skulle på samma sätt insamla uppgifterna från stationerna och skicka dem vidare till den person som behandlar materialet.

En sådan organisation skulle inte vara för komplicerad och den skulle inte åsamka kommittén alltför mycket arbete. Inte heller skulle den bli dyr: föreningarna behövde endast bekosta representanternas resor till mötena en gång per år. Det är väl också tänkbart, att någon annan instans, t.ex. Nordiskt Kollegium eller Nordisk Kulturfond, kunde finansiera detta nordiska samarbete.

Ifall tanken får medhåll, föreslår jag att de nordiska ornitologiska föreningarna utser var sin representant i denna fyrmannakommitté och att kommittén sammanträder redan denna höst eller senast inkommande vinter. Då kan arbetet komma i gång redan nästa år.

Selostus: Yhteistyö pohjoismaisten lintuasemien kesken

Kaikissa Pohjoismaissa on useita lintuasemia. Mitään suunnitelmallista yhteistoimintaa niiden välillä ei ole tähän asti ollut. Olisi tärkeää saada tulevaisuudessa aikaan kiinteä yhteistyö asemien kesken, koska sekä laisto että tutkittavat peruskysymykset ovat kaikkialla Pohjolassa samat. Käytettävät menetelmät olisi pyrittävä yhdenmukaistamaan, olisi valittava tiettyjä aiheita yhteiseksi tutkimuskohteiksi, olisi tiedotettava nopeasti muille asemille havaituista vaelluksista, uusista pyyntimenetelmistä, uusista sukupuolen tai iän määrittämisperusteista jne., ja olisi saatava aikaan julkaisujen vaihto asemien kesken.

Näitä kysymyksiä selvittämään alustuksen pitäjä ehdotti perustettavaksi nelihenkinen toimikunnan, jossa Suomea, Ruotsia, Norjaa ja Tanskaa edustaisi yksi jäsen kustakin maasta. Tämä toimikunta sopisi myös tutkimustulosten julkaisutavasta, ja sen kukin jäsen toimisi oman maansa yhdysmiehenä, joka välittäisi aineistoa, kierto-kiirjeitä, vetoomuksia ym. asemien kesken. Rahoitus voitaisiin mahdollisesti järjestää jonkin pohjoismaisen rahaston avulla. Puhuja ehdotti, että kunkin maan lintutieteellinen yhdistys valitsisi pian oman edustajansa, niin että toimikunta pääsisi kokoontumaan jo seuraavana talvena.